Kes oleks küll arwata wõinud et ruuge, pehmesilmine kiriku-Sofie seesugust kelmi-tükikest teha wõiks?! Aga seal ei seisnud kõik see salalik nõu mitte ainult täieste paberi peal, waid kiri sai ka posti peale antud ja oli seesama, mis kahtlewat apthekret järsku üle raske-meele sügawate orgude maailma õnne seitsmemasse taewasse tõstis.

Mil wiisi wallatu ja kawal Sofie kõigist selleşt pruudi-otsimisest sõnumit saanud, seda seletagu mõned sõnad. Kuida mele juba enne ülikawala Adolf'i suust kuulnud, seisiwad mõlemad preilid Hinzmeier kõige suuremas ümberkäimises ümberkaudsete „kiriku-tütretega" ja kõige lähedamalt Sofie'ga. Kogemata juhtus Sofie Hinzmeier'ite juures olema, kui Adolf kuumawa apthekre kaulamisega senna tuli. Üks neist neiudest wõttis sõnumi wasta ja rääkis selleşt teistega, enne kui Adolf'ile wastust antti. Siis arwati heaks, kobisewat saadikut esiteks natuke läbi kuulata, sest kõik see asi tuli neile kolmele küsitaw ette. Mõne olawa risti ja põigiti küsimistega sai waene Adolf nii kitsikusse aetud, et Eewatütretel palju waewa tarwis ei läinud, temast kõiki õige mõistawalt wälja kurnata, mida teada tahtsiwad. Küll tõusis neiu-kawaluse ohwri südames aim, et tema sel korral kõige oma kawalusega wiletsast auku langenud, aga tema hoidis

ennast, peremehele rääkimast, missuguşt järge tema diplomatika-tallitus tõe pooleşt saanud oli.

Kui saadik ära läinud, siis sai see tähtjas asi neist kolmest neiust igalt poolelt suure tarkusega arutatud ja wiimaks otsuseks tehtud, et jumalpoisikese waesele ohwrile abiks piab oldud saama. Kuida seda teha, see sai järgmise nõunkogu peale jäätud, sest täna ei wõinud Sofie Hausmann enam kauemini senna jääda. Nemad lahkusiwad ja kui Büchner mõne pääwa pärast kirikuõpetaja Hausmann'i wõerusele tuli ja tema tütrega tuttawaks tehtud sai, siis teadis see kawal kohe, kuida asjad seisiwad, ja rõõmustas ennast selle kenna tall-tuse üle, mida oma peale wõtta tahtis.

Järgmisel pääwal oli Sofie'l muidugi wäga tarwilisi tallituşi linnas, mille peale sõbrustatud neiude juures puhkamist kibedast tarwis läks. Teretamine oli nii südamelik, nagu ikka noorte neiude wahel, aga waewalt anti wõerale aega istuda, nende sõnumite pärast, mis temale anda oliwad.

„Sofie, kas tead?" — „Oh, mina tean rohkem, kui Teie mõlemad." — „Noh, siis räägi usinast." — „Ei, rääkige enne, mis Teie teate, pärast tuleb minu kord.

„Noh, mõtle ometigi, teatud mehike tahab ringkäiku kõikidesse kirikuõpetajate-majadesse ette